

cudnolandia.pl

Jacek CUDNY

SŁABOŚĆ

Pewien konik słabość miał.

W kwiatkach tarzać się wciąż chciał.

I gdy przyszły dni gorące

tarzał się non-stop po łące.

Tak codziennie do wieczora.

A gdy przyszła późna pora,

wracał strasznie wręcz zmęczony

do swej stajni oraz żony.

Tak i dzisiaj było też.

A że głodny był ten zwierz,

rzekł kobyłce swojej: "Cześć !

Jestem głodny ! Daj coś zjeść !"

Rzekła na to tak kobyłka:

"Gdzie tu leziesz ! To pomyłka !

- i krzyknęła jeszcze doń -

"Ja tu mieszkam oraz koń !"

Wtedy konik przestraszony

bardzo grzecznie rzekł do żony:

"Ależ duszko, to ja mąż."

Ta mówiła jednak wciąż:

"Mój mąż to jest koń, no a ty
jesteś strasznie wręcz ... puchaty.
Powiedz mi lecz całkiem szczerze,
coś ty jest za dziwne zwierzę ?
Zamiast sierści nosisz pierze.
Gdzie żeś kupił to futerko ?"

Koń się spojrział wnet w lusterko.
Zrobił oczy strasznie duże.
Chciał już zwiewać na podwórze,
przed potworem, tym z lusterka,
rżąc, że bestia się nań zerka.

Odkrył w lustrze: Postać ta
przecież końskie kształty ma !
I pomyślał, że ten klon,
to być musi właśnie on.
"Ale skąd - rozważał zwierzak -
u mnie tyle tego pierza ?"

Nagle konia wręcz olśniło.
Zarżał żonie bardzo miło
i skruszony rzekł tak doń:
"To ja mąż twój. To ja - koń.
Gdym się tarzał dzisiaj w trawce,
natrafiłem na ... dmuchawce.
A że tarzam się za dwóch,

to oblażłem w ten ich ... puch."

Żona na to: "Niezła gratka.

Mam za męża dziś ... puchatka."